

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 4Csp/37/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618202917
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2020:1618202917.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne: Bondora AS, so sídlom A.H. Tammasaare tee 47, 113 16 Tallinn, Estónsko, zastúpenej B., proti žalovanému: P. o zaplatenie 1 150 €, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 150 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd priznáva žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom na vydanie európskeho platobného rozkazu doručeným súdu dňa 16.10.2018 domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1 150 €. V odôvodnení návrhu uviedla, že na základe elektronickej žiadosti žalovaného mu poskytla úver v sume 1 150 € (viď príkaz na prevod 1 150 € zo dňa 11.11.2014). Žalobkyňa a žalovaný sa dohodli na splatnosti úveru v 12 pravidelných mesačných splátkach od poskytnutia úveru, žalovaný však svoj dlh riadne nesplácal, preto žalobkyňa vyhlásila mimoriadnu splatnosť celého úveru. Žalovaný do dnešného dňa nevrátil žalobkyni ani len časť istiny vo výške 1 150 €.

2. Súd vo veci vydal dňa 23.5.2019 európsky platobný rozkaz č.k. 4Csp/37/2018-56, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Keďže európsky platobný rozkaz sa nepodarilo žalovanému doručiť, súd uznesením zo dňa 15.6.2020 č.k. 4Csp/37/2018-68 európsky platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2020.

3. Návrh žalobkyne bol žalovanému doručený postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p. Žalovaný sa k nemu nevyjadril.

4. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 14.12.2020, na ktoré predvolal strany sporu. Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Svoju neúčast' ospravedlnili podaním doručeným súdu dňa 2.12.2020, v ktorom s poukazom na hospodárnosť konania súhlasili s tým, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovanému bolo predvolanie na pojednávanie doručené dňa 16.11.2020 prostredníctvom fikcie doručenia. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Vychádzajúc z uvedeného súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, t.j. žiadosťou o úver (návrhom na uzavretie úverovej zmluvy), všeobecnými podmienkami úverových zmlúv, príkazom na prevod a zistil tento skutkový stav:

6. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobkyňa je právnická osoba, so sídlom v Estónsku. Žalovaný požiadal žalobkyňu o úver a to na základe návrhu na uzavretie úverovej zmluvy zo dňa 14.10.2014, ktorý bol realizovaný na portáli www.isepankur.ee. Predmetom tejto žiadosti bol záväzný návrh žalovaného na uzavretie úverovej zmluvy na úver v maximálnej výške istiny 1 200 €, s maximálnym úrokom 24 % ročne. Úver mal byť splatený v 12 mesačných splátkach, so splatnosťou prvej splátky 17.11.2014 a ostatných splátok vždy v 15 kalendárny deň v mesiaci. Z príkazu na prevod zo dňa 11.11.2014 vyplýva, že žalobkyňa na základe uvedeného návrhu na uzavretie úverovej zmluvy poskytla žalovanému úver vo výške 1 150 €. Z bodu 16.3. Všeobecných podmienok úverových zmlúv vyplýva, že ponuka úveru, žiadosť o úver a úverová zmluva podliehajú právnym predpisom štátu trvalého bydliska alebo sídla dlžníka v čase uzatvorenia úverovej zmluvy.

7. Podľa čl. 17 ods. 1 písm. b/ nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012, o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie Brusel I bis“), vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

8. Podľa čl. 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

9. Súd v prvom rade skúmal, či je vo veci daná právomoc súdov Slovenskej republiky, keďže žalobkyňa je právnickou osobou so sídlom cudzine, konkrétne v Estónsku, ktoré je členským štátom Európskej únie. Žalovaný je občanom Slovenskej republiky s evidovaným trvalým pobytom v M.. Nárok uplatňovaný žalobkyňou vyplýva z úverovej zmluvy splatnej v splátkach, pričom žalovaný mal pri jej uzatváraní postavenie spotrebiteľa, keďže úver mu nebol poskytnutý na účel, ktorý by bolo možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania. V zmysle článku 18 ods. 2 nariadenia Brusel I bis, druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. V danom prípade súd žalovanému doručil návrh postupom podľa § 116 ods. 2 C.s.p., nakoľko jeho súčasné bydlisko sa súdu ani po vykonanom šetrení nepodarilo zistiť. Avšak vzhľadom na to, že žalovaný má posledné súdu známe bydlisko v mieste evidovaného trvalého pobytu, súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného článku nariadenia Brusel I bis je daná právomoc súdov Slovenskej republiky na konanie v predmetnom spore.

10. Podľa článku 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17.6.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ: a/ vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b/ akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

11. Podľa článku 6 ods. 2 nariadenia Rím I, bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

12. So zreteľom na to, že v bode 16.3. Všeobecných podmienok úverových zmlúv si žalobkyňa a žalovaný dohodli, že ponuka úveru, žiadosť o úver a úverová zmluva podliehajú právnym predpisom štátu trvalého bydliska alebo sídla dlžníka v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, súd dospel k záveru, že v zmysle článku 6 ods. 2 nariadenia Rím I je rozhodným právom v predmetnej veci právny poriadok Slovenskej republiky.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a/, b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanému úver vo výške 1 150 €. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže žalobkyňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania.

21. V konaní bolo žalobkyňou tvrdené, že žalovaný úver riadne a včas nesplácal, keď do podania návrhu na vydanie európskeho platobného rozkazu neuhradil ani len časť istiny. Žalovaný tieto tvrdenia žalobkyne nepoprel (k žalobe sa vôbec nevyjadril), súd preto v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval uvedené tvrdenia žalobkyne za nesporné. Vzhľadom na to, že žalobkyňa požadovala od žalovaného len sumu poskytnutej istiny vo výške 1 150 €, súd jej ju ako dôvodne uplatnenú priznal bez toho, aby skúmal prípadnú bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej zmluvy v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ.

22. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech, súd jej priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).